

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 13. Quadrupedum, & loquentiu[m] bestiarum monstra.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

deinde eius, quorsum prodigium tenderet, explorantibus, augures responderunt, Omnia illum mortalium futurum ditissimum. Nec vana prædictio extitit; nam Midas cunctorum panè regum opes abundantia pecunie antecessit: infantiæq; incunabula utili deorum munere donata, onustis auro atque argento gæcis pensauit. Omittam hīc L. Sullæ & Hostiliij Mancini, itemque Ti. Gracchi & Tarquinij Superbi, nec non Crœsi, ominosos magis, quam monstrolosos angues: vera monstra futuri nuncia percurram.

Idem &
Herodot.
lib. I.

§. X III.

Quadrupedum & loquentium bestiarum
monstra.

Coi dicunt, in pascuis Nicippi tyranxi, ouem peperisse: Peperisse autem non agnum, nec agnam, sed leonem. Atque id Nicippo, qui tum priuatam adhuc vitam agebat, futuram tyrannidem portendisse. Ita quidem scribit Ælian. In exercitu Xerxis, quem Val. Max: aduersus Greciam contraxerat, equa partu leporem editum constat, eodem montem Athon vix tandem transgresso. Quo genere monstri tanti apparatus significatus est euentus. Nam qui mare classibus, terram pedestri operuerat exercitu, ut fugax animal, paucido regressu

Ælian.
lib. I. va-
riar. c. 29.

l. I. c. 6.
n. I. ex-
tern. &
Herodot.
lib. 7.

P 4 regnum

regnum suum repetere est coactus. Bestias quoque locutas suprà diximus. Et causam fuisse grauem necesse est, quæ bestijs lingua soluit. Nimirum, more Fæcialium, bella Romanis indixerunt P. Volumnio, & Seruio Sulpicio Coss. *Bos namq; mugitu in sermonem humanū conuerso nouitate monstri audientium animos exterruit*; quod Orosij suppuratione an. 202. ab urbe condita contigit: quanquam id etiam alias dicatur contigisse. Enim uero & canes legimus locutuleios esse factos. Ita enim, Plutarah. scribit Plutarchus. *Cimon Atheniensis, cùm in Cimo- suos, contra Cyprios, aut Ægyptios, pararet milites, & iam in littore maris constitissent copia, horrenda illi species oblata est.* Vidit enim canem quendam lacesitum latrare, & inter latrandū vera humana voce uti. Astyphilus igitur Posidoniates vir vaticinij peritus, eiq; familiaris, mortem, ait, hanc sibi speciem præsagire. Quod etiam Mauritio Imperatori equus repente collapsus præsagiit, ut paulò post docebo.

§. XIV.

Præsaga hominum monstra.

Sed humana monstra præcipue hunc si bi locum vendicant. Nam illa, ut sunt præci-